

AV

ASAKIRI

HUMANI
TAR
RINCI

TRC

52726

RA

RA
52726

HA

39494/2

T.P.G. WOMANITARRINGI "AJAKIRI"

=====

Toimetuses: J. Adamson (vastutav toimetaja), E. Pilliks
(tegevtoimetaja), H. Valk, V. Birk.
Talitus: J. Veske, K. Näske, N. Lõhmus.
Päätoimetaja: A. Tanilov.

=====

Nr.3.

22. November 1932.a.

Nr.3.

=====

AASTAPÄEVA PUHUL.

Teatud määral on kooli kui organisatsiooni aastapäev võrreldav üsiku sünnipäevaga. Nii üks kui teine põhjustab pidutsemist, nõuab selle kõrval aga ka midagi muud. Öeldakse: aastapäeva p ü h i t s e t a k s e . Viimane sõna ütleb juba palju.

Jäädavalt minevikku vajunud aastast meenuvad üksikud hädad ja kurjad päevad. Enamik päevi aga oma värvituse tõttu ei kerki üldse mälu horisondile. 1931/32.a. rööm ja mure - "kaksikvennad", olid meilegi truud saatjad minevikus. Arvestada tuleb neid mõlemaid kindlasti tulevikuski. Pole ju mõeldav rööm kurbuseta. Olgugi, et vabaneda püüame murest, on see röömu kõrval meie loomulik, paratamatu kaaslane. Reaalne elu seisabki päämiselt püüus vältida muret, kõrvaldada takistusi, võidelda... Positiivset pakuvad meile mõlemad: mure kibeda rohuna arstib, kasvatab karakterit, teeb ettevaatlikuks, rööm julgustab, ergutab meid hääle, ilusale ja õilsale võitlusele.

T.P.G. noored! Ka Teile püüdis möödunud õppeaasta nii oma röömude kui ka murede kaudu pakkuda seda, mis kooli ülesandeks on: k u l t u u r i . Peale pingutavat tööd on õigustatud puhkus, on ära teenitud vaheldustpakuv puhas lõbu.

Pidutsege, ühtlasi aga ka p ü h i t s e g e oma kooli aastapäeva!

Poeglastegümnaasium
novembri kuul 1932.

A. RAUDSEPP
(direktor)

2/182497

x

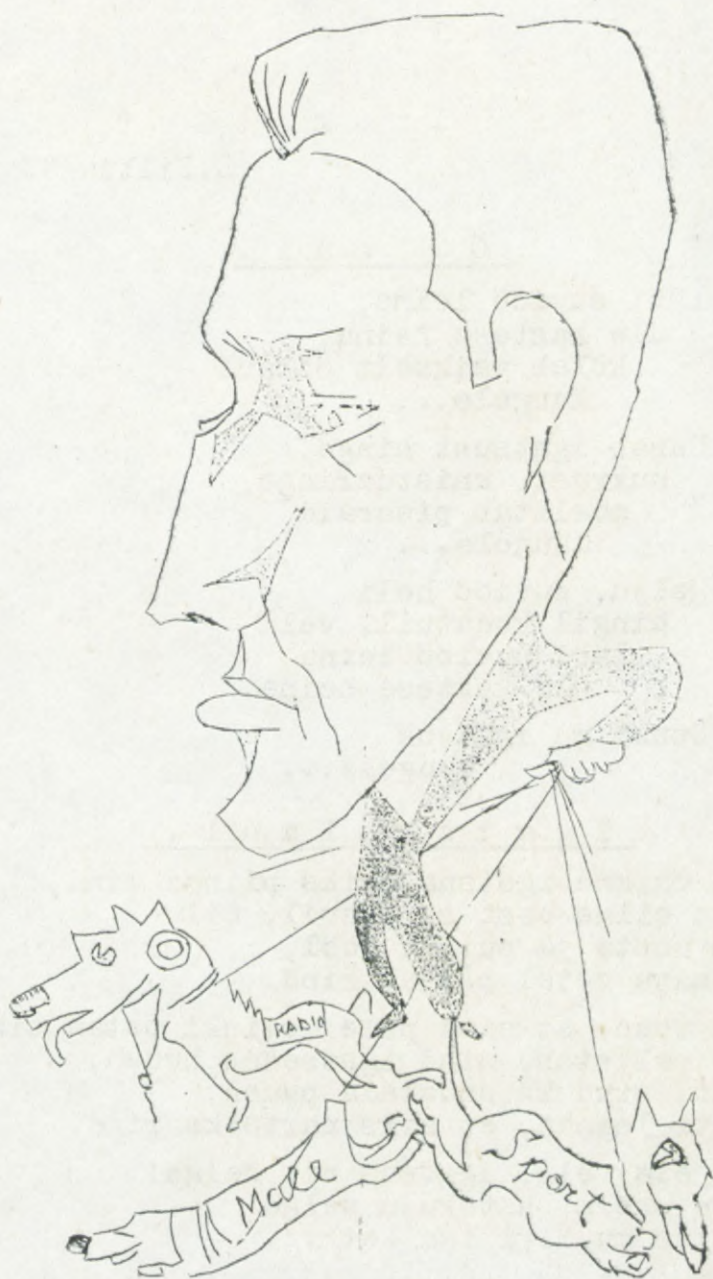
x x

Kadunud on õilsad ideaalid, kõrgele-ulatuvad aated. Sentimentaal-romantikat asendab karmilt kaine realism.

Praegune erakorraline aeg nõuab erakorralisi indiviide. Praegune äärmiselt raske majanduslik-politiline konjunktuur nõuab tahtejõulist isikut. Oleme edenenud kahe aastakümne jooksul liig kiiresti, see on viinud meid kaosesse, kus meid ümbritseb tihe, ruske udu, mis keelab igasuguse orienteerumise võimaluse. Oleks vaja puhang kotsuvat tuult, mis selle udu laiiali ajaks. Seks on vaja noori lõõtsapoisse, kel on julgust, jõudu ja optimismi, et võidelda nende raskuste vastu, mida ähvardab tulevik kaela veeretada. Tulevik vajab noori - iseseisvaid noori - kes võiksid inimkunda päästa teda kollitavaist ja üha hirmuäratavamaks muutuvaist koletisist, keda nenditakse küll majanduslikuks depressioniks, sotsiaalseks hädaks, vaimuelu kriisiks ja sageli relvastumiseks.

Seepärast, kaaslased! kasvagem meesteks! Kadugu orjalik alandlikkus, pessimism, kõhklemine; asemele astugu tugev tahtejõud ja tegutsevus, mis avalduks meie isetegevuses. Ja kui meis leidub küllalt pakatavat elutuld, siis ajame selja sirgu, raksatame rusikaga rinda ja vaatame julgelt tulevikku, tundes endid väarikate ühiskunna liikmetena.

LEONID KALLAS
õpilaskonna vanem.

K a l l i a s , Leonid.

Ei ole meest, kes võiks tal
vastu seista. Meie koolis
muidugi...

K a k s l u u l e t i s t .

E.Pillikse.

Ö ö l a u l .

Läbi suviöö leina,
üle kastese heina,
kõlab vaikselt öölaul -
kaugele...

Manab igatsust hinge,
nukrust, unistusringe,
meelitab pisaraid
laugele...

Helju, suviöö heli
hingil kodutuul, veli
läbi suviöö leina
üle kastese heina.

Sunni mu igatsus
raugele...

I g a t s u s l a u l .

Mu vaikne igatsus, miks piinad mind,
Ei kao mu silme eest sa päevil, öil.
Ööd olen uneta ja suigun tööl,
ning olematu ootel paisub rind.

Ma tean, et sind pole, siiski ootan sind,
Su poole palvetan, sind igatsedes hüüan,
Kuid tihti sind ka unustada püüan,
ning tihti leinan, et siis närtsiks rind.

Oh ela, ela, igatsus nii helge!
mu vaikne unelm, aatekuju selge!
sa hõljumas mu ligi iga hetk...

Võib olla... saavutan su siis, kui valge
Kirst laudadest on ümbritsend mu, kalge
ning lõppend inimlapse väetim retk!

Eino P i l l i k s e ,
alias Einu Killip. Kõigi T.P.G.ajakirja-
de tegevtoimetaja. Armastab ka lõbusate
asjade puhul lõbusat nägu teha, kuid nä-
rutamist ei salli.

NOORTE TEED TULEVIKKU.

"Oo hing, kas tunned, kuhu surevad
Kõik sihitu teed?
Oo hing, kas tead, kuhu lõpevad
Kõik teeta sihid?"

Ernst Enno.

Inimene ärgu sammuga jälgi sihitut teed. Ärgu kõndlugu ükski kodanik eluteel sihitult. Noorgi ärgu pil-
laku oma eluhotki eesmärgita.

Kui on sihid, olgu teed sihile - eesmärgile. Kui
on teed, olgu eesmärgid teekunnile.

Rännakuil on teevalikuid. Lahkteid ning teelahk-
meid palju on maailmas. Noored rajavad uusi teid, sageli
vanadest lahkuminevaid. Kummätagi ärgu astugu noor kaa-
lumistult tegevustandril; ärgu haaratagu eesmäärke teede-
ta ega teid eesmärgideta, tähtmata neid saavutada.

Noorte teed olgu sihtteed.

Aga ometi: kas oleviku päevade eluvõitlus võimal-
dab astuda noorel valitud areenile? Kas ei pea tänane
noorrahvas käsi kinmitamata kasulikule kaua ootama tege-
vusetundi? Ning eks pea meie noored pöörduma sageli ise-
seisva elutegevuse otsiskelu teekunnalt tagasi iseenda
juurde, sest nende tegevust ei tarvitanud seekord keegi?

Paraku...

Kas tõesti meie noorel haritlasel pole tänapäeval
enam ülesandeid? Ons tõesti aeg, millal peekonpõrsa kas-
vatamine on märksa tulusam kui haritud inimeste pro-
duktsioon? Kas kaua vaka all leegitsenud küünal peab
nüüd kui kasutu vakal kustuma, sest valgust ei vaja

Hr. J. A d a m s o n .

Humanitaarringi hooldaja ja aja-
kirja vastutav toimetaja.

enam keegi?

Kuhu on kadumas meie südame sütevakka; kuhu pista-
me oma põuede tule punase!

x x

x

Meie rahval on sügav loomupärane tung hariduse jä-
rele. Ööd-päevad töötades, ülisuuri urje kandes on saat-
nud eesti emad ja isad ikka oma lapsi koolivalguse poo-
le. Haridustemplite ukSED pole olnud iialgi ennem nõnda
avali meie lastele kui nüüdispäevil. Ei peaks ka meie
tänapäeva elu ~~hüüdsed~~ neid uksi koomale suruma, liie-
tigi sulhema neid mõne noore tööliste huvide eest. Kas-
vatustegelane C a r l y l e on ütelnud: kui ainukegi
inimene, kes võiks õppida, sureb hariduseta, siis on
see kurbmäng.

Seesugust elu kurbmängu oleme mänginud minevikus
küllalt. Langetagem nüüd vahetekk jäädavalt!

Seepärast olgu õnnistatud isade higi, lauldagu
kiitust ema ohvreist poegade haridusaltarile. Mehi on
meile vaja, tugevaid teo- ja tahteinimesi, südame sala-
päraste soppideni haritud isendeid, sest meie kohal on
isegi kaua hoitud küünalt vaka varjus.

Me ei mata veel viimset Prometheust. Iidset tule-
toojat tervitame veel tänagi.

Küsitagu kummatagi: kuhu juhime oma noore harit-
asväe? Kust ammenäme uusi sööte, kuhu läkitaksime noo-
kündureid? Kas saavad kõik sobivaile tegevusväljule?

Sest sõnad - t ö ö d ja l e i b a! - on muutu-

T a n i l o v , Alfred.

Pähttoimetaja. Lõbuse näoga tõsi-
ne poiss. Nimi kooli tähtsama-
tes raamatutes kirja pandud.

nud karjeks me kõrvule.

N o o r e d ! Ärge laske heidutada end neist tänapäeva deviisidest. Looge ise uusi käsusõnu enestele ja ärge unustage ka vanu:

Labor delectat, labor omnia vincit ning

Nulla dies sine linea!

Kas ei kõlbaks need käsulauad siiski ka oleviku kategoorilisiks ning humanseiks imperatiiviks.

Aga: tööpuudus, kriis... tühjad käed, tegevusetus. Kuhu rakendume - kasutoovalt?

x x

x

Võlts ulm on maad võtmas meie kodumaal, võlts ning võõras. See on tööpuuduse ulm. Ei taha kriitilist pilku kinnitada oma kodukurukasele: kõik kohad on tööd täis - ja oneti suurisui kõneldakse tööpuudusest. Tegude põllud ootavad töömehi, ent laisad ehitavad omi linnu...

Noored, võrsujad võitlusteks! Kuni leidub meil veel soolaukaid ning soolaugastegi taga soolapuhujaid, kui saab tegevust nurgaadvokaat, isehakanud insener või ämmamoor, kuni lobisevad "pühad" palvevennad ja -õed leiavad leiba, kuni kupumoorid ja kõiksugu ennustajad on töös ja leivas - seni ei tuleks kõnelda ega kirjutada liigharidusest ega tööpuudusest meie kodumaal.

Ceterum censeo:

Jätkub tööd, jätkub kõigile, kel jõudu, indu.

Noored võitlejad! Ärge unustage: haridus on väärtus väljaspool leivateenistustki ning ärge hoidke liig-

selt end ega oma käsi. Kuulake, mis kõneleb
Z a r a t h u s t r a :

"Kes end ikka ülearu on hoidnud, see jääb sel-
lest viimati haiglaseks. Kiitus kõigele, mis teeb kõ-
vaks! Ei mina armasta maad, kus piima ja mett - voo-
lab!"

Aleks. Vaigla.

- - = o = - - -

K a k s l u u l e t i s t .

A. Sattik.

Kuuvalge täna on öö.

Meeled õitsevad minul kui süda,
kuuvalge täna on öö,
kahekordselt kiireneb südameöö,
kahekordselt silmad on lahti.
Kuuvalge täna on öö:
kuuvalgusen kahekordsed on tõesed.

Kuuvalgusen kurbus saab lisa
taganeb tarkuse hõbenool,
kuuvalgus on minule tool.
Kuuvalgusen teele saatis mind isa.
Veel kiirenda, süda, kui saad,
kuuvalgusen armastan maad.

Mu tahtmisel tõmmake tuld,
kuu siiski valgem kui kõik,
kuu üksi on valguse-tõde kõik,
kuust üksinda sigineb muld.
Kuuvalgus jookseb kui tuul,
kahekordne kiirus on kuul.

Esikambrid, süda, rohkem tee lahti
üle sinu las' veri lööb,
las veri sind lõpuni ära sööb!
Täna saama pean südamest lahti!
Nüüd ise olen tervikun süda!
Maailm! mul vahetusen: kuuvalgus ja süda.

Mu kodujärv, piibeleht ja münt.

Nüüd leevenda mu hämar kodujärv -
ja nõges lükka nupud õisiks kõik.
Mu angervaks tee lahti oma lehti põik!
Ja piibeleht, sa helenda kui templivärv.

Kaht allikat ja pilliroogu, kalmust
ja väikest rada kahe vahtra vahel,
kus münt on köitnud mind kui ahel
neid kõnetan ja ootan oma almust.

Mets magab nagu lahtijäetud käsi
ja remmelgasse päike pannud krooni.
O! madalmandri rabavete sooni
ma tallaten ei tundnud inimlikku väsi.

Alt ubalehte aur ja maagevete lõhn
see tõuseb, soode randa vajutan kui saha
siin ruuna ohjaten ei vaata mina taha:
nii kaer jääb kängu kete alla tera kõhn.

Jääd minu koduks maagevete ring
ja järverand, kus andeksandmisel on tee,
kus süda laulab ja suu naeratab kui kee:
Sa kalmus, piibeleht ja münt: mu hing!

K E H A K U L T U U R I S T .

Muusika ja liiklemine ehk häälitsemis- ja ruumi-
muutmistahe on teineteisega mingis korrapärases ühen-
duses.

Rõõmus ja jõuline häälitsemine manab esile ak-
tiivsuse liikumises ja see liikumine jälle rõõmsa hää-
litsemise. Kurb laul ja muusika halvab aga liikumista-
het haiglase passiviteedini, mis ikka enam ja enam ta-

hab olla kurb. Nii võib siis laulu ja liikumise vastastikune suhe pakkuda inimese alateadvusele kahesugust täiesti erinevat naudingut ehk maitsmist.

Pr. A. L u t s .

Võimsamaid isikuid Tartus: kogu õppiv noorsugu tantsib tema näpunäidete järgi.

Käputäis muistseid

kreeklasi kaasaegsete suurrahvaste peres püstitas lauldes ja mängides terve ja ilusa tänini hinnatud kultuuri. Ka olid nad küllalt võimsad kaitsma oma kodumaad mitu korda tugevama vaenlase ees.

Nende rõõmus laul manas esile liikumise tantsu ja mängu vormis ning sellel kehaliisel ja vaimsel koosmängul (kui elamuses) vabanesid neis jõud, mis igast kreeklasest suutsid kujundada isiksuse, kui muusade ilusama ja ülima anni.

Ristiusu kultuur on kannatust ja asketismi ülistanud, ilma et see kuidagi Jeesuse isiku ja ta õpetusega oleks kooskõlas. Jeesus tegi haigeid terveks, trööstis kurbi, tõi pulmakotta joovastava joomaja ja nimetas end seejuures maailma

J o n a s s e , Elmar.
Parim pallimängija ja polka-
tantsija.

valguseks. Keskaja kristlased põgenesid aga elust, s.o. ilmast kloostrikongi, vigastasid end piinates ja elasid postide otsas ning löid kõiges selles kultuuri, mis kõigi meetodite ja vahenditega kehast, kui vaimu liikumise funktsionist, hiilis mööda.

Kristlik muusika oli eeskätt kannatust nautiv kurb ja sellepärast suutis ta hoida rahva masse passiviteedi ehk eestkostmise kammitsais. Dr. M.Luther pani rahva uuesti laulma ja lõi ise laule, mis õhuta-

sid aktiviteedi kui isiksusearengu ainukest panti. Sellega on ristiusu ilmas dr. M.Luther esimesena näidanud hulkadele tee, millel nad võivad taotella sisemise vabanemise ja välise õitsengu. See keha ja vaimu koordineeriv reformne algatus pole kiriklisel pinnal edenenud, vaid pigemini käinud vähja käiku. Ka ratsionalistid Jaan, Ling j.t. pole oma võimlemise süsteemiga mi-

ILLUSTRATSIOON

V. BIRK.

dagi üllatavat saavutanud, sest et nad omis töis mängu ja tantsu joonel ei osanud liikuda ega neid kasutada.

Tõsiseks kultuuri teguriks tuleb aga pidada sporti ja praegust salong-tantsu. Mõlemad, nii sport kui praegune tants (mis pole muud, kui komplitseeritud marss vastava muusika saatel) on määratu suure tähtsusega inglaste algatused, kui nad jäävad hulka-dele vahendiks ehk mänguks, milles iga üksik end isiksusena nii õpib tundma, et sellest ta ise ja teised tunnevad tõsist rõõmu.

Rõõmus muusika ja liiklemine teevad inimese seltskonna sõbraliseks isiksuseks. Liiklemine mängu joonel avastab meile eluväärtuse elus eneses ja see on elamus, mis meis vallandab tegeliku jõu elu nii ilustada ja korraldada, nagu seda vanemad põlved ainult tumedalt on julgenud aimata. Vanemad põlved kasvatasid end tagasihoidvas passiviteedis ja jõudsid välja ilmasõjale ja praegusele leivaküllasele näljaajale, mida ma teile ei taha uuesti soovitada.

Noored ja vanad (kes teie veel suudate olla noored), jääge mängus lasteks, siis saate te kultuurhüvede isandaiks, nii nagu see sobib sellele kultuurile, mille nime me kanname.

E.REINVALD.

See õhtu oli viimne, emä.

A. Sattik.

See õhtu oli viimne, emä,
ei mind sa saada enam teele.
Mul valu valmib sellest meele,
et saatjaks ikka oli temä.

Ta seisis vaiki latern-valgel,
vankrille kui tõstsin jalga,
oi raskust laugen ma ei salga,
sest vaikisin tee viimse algal.

Mind vana ruun viis vankri perän -
tääd aastaid põllu vaol ma juhtnu,
ta närbind külgi suvel uhtnu.
Mind viis ruun, kurbusest ma kerän.

Ma ootin kett- ja raua, laeva
ja sinemusest õõtsvat rüüdi:
mu suu on sellest igavesti süüdi,
sööb emä rakan käte vaeva.

See õhtu oli viimne, emä,
ei mind sa saada enam teele.
Mul valu valmib sellest meele,
et saatjaks ikka oli temä.

- o o o -

E s p e r a n t o s t .

Tarve internatsionaalse abikeele järele, mis ei solvaks üksikute rahvuste rahvuslikke tundeid, s.t. mis ei aimaks järgi ühtki natsionaalset keelt, tekkis Lääne-Euroopas juba 19-nda sajandi alul. Tehti sellise keele loomiseks katseid, kuid ei suudetud midagi konkreetset saavutada, kuni läinud sajandi lõpul esitas Johann Mar-

Maks Tõrke :

Mees, kes võtab koolielu mõllust
hirmsat viisi osa, on sportlane,
naljamees, õpilane j.n.e.

tin S c h l e g e r täiesti väljatöötatud projektina Volapüki. Hoolimata keele grammatilisest kergusest oli ta ometi võimetu poolehoidu võitmiseks laiemais hulkades.

Pisut hiljem (a.1887) esitas poolakas Z a m e n - h o f teise täiesti väljatöötatud projektina Esperanto. Zamenhof suri a.1917. Ta varasele surmale aitas kaasa ka pettumus, mida tõi talle maailmasõda, kuna ta lootis, et rahvusvaheline keel lähendab rahvaid üksteisele ja kaotab nende vahel vaenu.

Esperanto koosneb sõnade algosist ehk tüvedest, mille tähendus kindlaks määratud ja mille tarvitamine põhjeneb erandituil reegleil. Keeleelementide arv tas ulatub praegu 5000. Nende hulgas on 36 tuletusliidet (affiksi) ja 16 grammatilist lõppu, mille abil võib tuletada teoreetiliselt määratu arv sõnu, mida kõiki sõnaraamatusse koguda pole mõtet, sest oma üksikute elementide varal on nad isegi kergesti mõistetavad. Tegelikult tarvitataivate sõnade hulk ei jää maha teiste keelte sõnade hulgast.

Esperantos pole ühtki väljamõeldud sõna. Suurem osa ta sõnu moodustavad kõigile kultuurkeelile ühised olevad vöörsõnad, kuna ülejäänud osa sõnu on võetud Euroopa kulturrkeelist. Esperanto grammatika on õpitav keskkooliharidusega inimesele kahe tunniga. Üldiselt võib teda õppida 10-20 korda vähema ajaga kui inglise või saksa keelt.

Olgu tähendatud, et rahvusvahelise keele siht pole asendada rahvuslikke keeli, vaid ta tahab olla igale inimesele teiseks keeleks emakeele kõrval rahvusvaheliseks läbikäimiseks.

Oma sünnist saadik on Esperanto vahetpidamatult levinenud. Juba a.1905 peeti Boulogne's esimene üleilmline kongress, mis õnnestus hiilgavalt ja oli esimeseks Zamenhofi keele praktilise kõlbulikkuse prooviks. Ka järgmised kongressid tunnistasid, et kunstlikult loodud keel on elav keel, mitte teooria.

Kongressidel vaidlesid teadlased Esperantos (nende hulgas oli prof. Einsteingi) mitmesuguste teaduslike probleemide üle vastastikuse arusaamise kannatamata ja esinesid kirjanikud originaalsete elokventsiididega, tõendavatega, et Esperanto kõla on võrreldav ladina keele omaga. Kanti ette süül ka Esperantosse tõlgitud näidendeid (näit.: Shakespeare'i "Hamlet"), ilma et nad oleksid oma väärtusest ja nauditavusest midagi kaotanud.

Ajutise katkestuse Esperanto-liikumisesse tõi maailmasõda, kuid see oli vaid hingetõmbeks pärast-sõjaaegseks veel hoogsamaks edenemiseks. A.1920 tegid Rahvasteliidu delegaadid eesotsas lord Ceciliga ettepaneku võtta Esperanto rahvusvaheliseks läbikäimiskeeleks. Rahvasteliidu sekretariaat tutvudes põhjalikult keelega jõudis otsusele, et Esperanto on täiesti kõlbulik selleks. Kuid ettepanek lükati Rahvasteliidus ~~see~~ väikese enamusega tagasi, kuna suurriikide delegaadid kartes oma natsionaalseile keelile konkurentsi hääletasid vastu. A.1923 esitati Rahvasteliidule uuesti sama ettepanek. Nüüd anti Esperanto teadlasist ja kunstnikest koosneva komisjoni kätte läbi vaatamiseks. See olles uurinud põhjalikult keelt filoloogiliselt ja ideeliselt leidis, et Esperanto on küll kõl-

bulik rahvusvaheliseks abikeeleks, kuid enne ametlikuks tunnistamist peab ta näitama, kas tal on nn. "keelelist jõudu", mille abil on ta võimeline levima rahvaste seas ilma õppimist sunduslikuks tegemata. Rahvasteliit kuulnud komisjoni otsuse, otsustas ühel häälel välja anda dekreeidi, mis avaldati kõigi keelte ajalehis ja milles soovitati Esperanto tarvituselevõtmist internatsionaalse abikeelena, eriti aga rahvusvahelises telegraafis ja raadiotelegraafis, mida teatavasti ongi tehtud. Ühtlasi avaldati lootust, et mõne aja pärast, kui Esperanto on näidanud järjekindlat evolutsiooni, tehakse ta õpetamine kõigi riikide kooles sunduslikuks.

Nüüd, mil Esperantoliikumine tõesti suureks on kasvanud (esperantlaste arv ulatub miljonitesse), tuleb loota, et lähemal ajal, kui Rahvasteliidul aktuaalsed poliitilised küsimused lahenevad, Zamenhofi hiilgetöö, rahvusvaheline keel Esperanto tehakse tõeliseks rahvusvaheliseks läbikäimiskeeleks.

- - = = 0 = = - -

T E H N I K A N U R K .

Toimetaja Leo V ä r k .

Kuidas seinakontaktist võtta antenni ja maaühendust?

Sageli amatöörid, päämiselt detektoraparaatide ja väiksemate lampaparaatide (näit. lampkõvendajate) omanikud, kellel korteris vahelduvvool, soovivad võtta nii antenni kui maaühendust seinakontaktist. Kuid mõnikord teeb takistust asjaolu, et ei teata, kummast seinakontaktist poolusest tuleks võtta antenn, kummast maaühendus.

Tuleb meeles pidada, et seinakontakti poolustest üks on voolu all, teine maandatud. Maandatud poolusest tuleb o t s e s e l t võtta maahendus, kuna voolu all olevast poolusest (aktiivpoolusest) üle plokk-kondensaatori võetagu antenn. Plokk-kondensaatori suurus pole oluline, ta peab vaid vähemalt 500 voldilise pingega proovitud olema. Kes selleks kondensaatorit osta soovib, ostku "Mannens" kondensaator, ka "Minko" pole halb.

Aktiivpoolust saab kindlaks teha maahenduse ja lambi abil. Nimelt hakkab lamp siis põlema, kui ta on lülitatud aktiivpooluse ja maa vahele. Tuleb märkida, et korralikkudes elektrisäädetes kõik kaitsetorud (Bergmannitorud) on maandatud. Nii siis hakkab lamp põlema, kui ta on lülitatud maahenduse (kaitsetoru) ja aktiivpooluse vahele.

L.V.

Tulemas raadiotehnika loengute seeria koos praktiliste töödega.

T.P.G. Tehnilise ringi korraldusel ligemal ajal Evald Alop vt ja Eino Pillikse vt algavad loengute seeriaga, milline peab andma täieliku ülevaate ja arusaamise raadiotehnikast. Loengute kestvus ca. 20 tundi.

Loengutega kaasas käivad ka praktilised tunnid, milleid korraldavad Eino Pillikse ja Arn.Kriisk.

L.V.

Huviõhtu 10. nov.

Märdipäeval, 10.nov.s.a. korraldas T.P.G. Tehnilisenering kooli saalis huviõhtu. Õhtu algas T.P.G. orkestri avamängu ja E. P i l l i k s e avasõnaga, millele järgnes E. A l o p i kõne "Tehnika arend ja tähtsus tänapäeva elus". Sisukas ja hoogsas kõnes E.Alop näitas, millise arengu on tehnika läbi teinud, enne kui ta sinna tasemele on jõudnud, kus ta praegu on, samuti selgitas kõneleja, millise tähtsuse omab tehnika tänapäeva elus. Kõnelejale aploteeriti kauakestvalt. Järgnesid sooloettekanded. K. Riiwikult ja F.Feldbergilt, humoresk H.Tõrukeste ettekandel. Lõpul mängis orkester. Pääle eeskava lõppu tantsiti veidi. Tuleb tähendada, et huviõhtul ei olnud

korrapidajat-õpetajat. Tehnikerid näitasid, et nad
i s e suudavad korda pidada.

K.

T.P.G. Tehniliseringi tegevusest.

Eelmiste aastate eeskujul on ka tänavu Tehniline-
ring me ringide peres avaldanud kõige agaramat tegevust.
Siiani on korraldatud 6 loeng-referaati, 2 filmide de-
monstratsiooni ja 1 huviõhtu. Kõik Ringi ettevõtted on
end ise tasunud, andes Ringi kassale ülejääkegi, milli-
seid tarvitatakse erialalise kirjanduse muretsemiseks.
Kuni jõuludeni kavatseb Ring korraldada referaate lennu-
asjandusest, suusasidemetest (nende tüüpidest, valikust
ja valmistamisest), raadio- ja elektro-tehnikast ja kau-
genägemisest. Senisele tööle vaadates loodame, et Ring
oma tegevuskava ka edaspidi täita suudab.

P.

=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=

M A L E N U R K .

Toimetaja A.Joonas.

Sügis-semestri maleturniir.

T.P.G. Maleringi korraldusel peetud 1932.a. sügis-
semestri maleturniir kooli malemeistri nimele lõppes 15.
oktoobril.

Turniirist osavõtjaid oli 14, mis kaunis väike arv
meie kooli kohta. Neist neljateistkümnest loobus mõne
kaotuse järele üks, saades seega viimase koha.

Meistriks tuli pineva võistluse järele IV^r kl.õpi-
lane Meeme Pöder, saades võimalikust 13 punktist 10½ p-i.
Teise koha omandas II^t kl.õpilane E.Kurik 10 punktiga.
3-4.koha jagasid IV^r kl.õpilased Palmas ja Alver 9 punk-
tiga. Järgnesid Reni (III^r) 8 p., Nõmm ja Mendik (mõl.
III^r) 7½ p., Ruder (IV^r) 6½ p., Käost (IV^r) 5½ p. Teis-

tel vähem.

Malering korraldas esmasp.24.okt.kell 16 simultaanmängu.

Simultanistina esines möödunud aasta üliõpilaskonna kiirmalemeister Elm.Joonas. Vastasmängijaid oli

J o o n a s , Arved.
Maleringi juhataja.

15 ja need olid:
tänavune kooli
meister M.Pöder,
eelmise aasta
meister E.Hint,
Kurik, Palmas, Ot-
ti, Reni, Käost,
Mendik, Roots,
Prost, Eli, Bruus,
Tannenthal, Aa-
vastik ja Jür-
gens. Kolmetun-
nise mängu jä-
rele oli mängu
seis simultanis-
ti kasuks 7:0,
alles siis tuli
esimene kaotus,
sest E.Kurik
võitis. Mäng kes-
tis veel tund
aega ning siis
selgus üldtaga-
järg. Simultanist

võitis 11-nel laual, kaotas ainult 4 mängu Kuriku, Hindi, Põdra ja Otti vastu. See tagajärg näitab, et meie kooli malemängu tase pole veel kuigi kõrge. Nagu simultanist pärast mängu mainis, olevat tal ainult kahel laual (Hindi ja Põdra vastu) enam-vähem kindel kaotus olnud, kuid kahele teisele pidanud alistuma ühe ebaõnnestunud sammu tõttu, olles enne seda paremas seisukorras.

Meie maletajail on tarvis teha talve jooksul tugevat treeningut, sest simultanist avaldas lootust kevad-semesteril veel tugevamalt võita.

Kiirturniiri võitis H.Otti.

Kolmapäeval 9.nov.korraldas malering kiirturniiri kooli kiirmeistri nimele. Osavõtjaid oli 10. Käigu mõtlemiseks oli aega 5 sekundit. Mäng kestis $2\frac{1}{2}$ tundi.

Teenitud võidu saavutas Hugo Otti (III^t), kaotas ühtki partiid ning mängides viiki Korraga (II^t). Kohtade järjestu on järgmine: 1) H.Otti $8\frac{1}{2}$ punkti, 2) M.Pöder (IV^r) 7 p. 3) E.Kurik (II^t) 6 p. 4) Kord $5\frac{1}{2}$ p. 5) Reeder (IV^r) 5 p. Teistel alla 50% võimalikest punkttest.

A.J.

K O O L I E L U S T .

Hõimutund. - 15.okt.kell 12.s.a. korraldeti T.P.G.Humanitaarringin hõimutund meenutamaks hõimurahvaid ja syvendamaks tundeid, mis yhendavad meid nendega. Et teada korraldamiseks tuli ainult paar päeva

varem, varem, siis tegelased ei saanud teha põhjalikumaid ettevalmistusi ja seepärast piirduti vähemaga. Kuid ainult see, mis esiteldi, oli reesev teritamaks hõimutundeid ja -aateid, kuigi varju jäid nende rahvaste suuremad kultuurilised saavutused, mis oleks võimalik olnud vaid pikema käsitlelu juures.

Kooli orkestri avamängule järgnes õpil.K.Sokka hõimukõne, küll lühike ja kokkusurut, kuid tarmukas ja optimistlik. Selle järele õpilased Joh.Veske, L.Märs ja E.Alop deklameerisid hõimurahvaste laule. Joh.Veske esiteli Sandor Petöfi võimsa "Rahvuse laulu", L.Märs E.Leino "Vapaa Eesti" ja E.Alop E.Leino "Ylermi".

Orkester mängis hymne.

J.V.

K a r s k u s r i n g korraldas 25.okt.karskuspäevade puhul huviõhtu. Päevakohase kõnega esines üliõp.Pello, kes kujukalt käsitles alkoholi tarvitamisega kaasaskäivaid pahesid. O.Lipu soololaulud, L.Tautsi klaverisoolo, H.Satsi deklamatsioon ja E.Zioni poolt esitatud katke O.Lutsu "Võidulaenu piilet" mitmekesisistasid huviõhtut. Lõpuks oli seltskondlik osa. Peab nentima ka tõika, et suurem osa külatajaid hilines, jõudes huviõhtule seltskondliku osa alguseks.

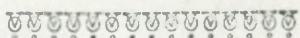
A.

Asemikkude Kogu ja isetegevus-organite juhatus-
te isiklik koosseis käesoleval semestril.

Asemikkude Kogu:

- Ia - Ärmann, Allmann ja Poots
Ib - Audova, Silf ja Reinomägi
II^r - Kiimann, Mürsepp ja Koplus
II^t - Parvei, Hindvala ja Kiisla
III^r - Märss, Lepik, Alt ja Austa
III^t - Männi, Pavlin, Raat ja Rasin
IV^r - K.Pill, H.Unt, E.Vaaro ja K.Teder
IV^t - H.Tooming, K.Kiisla, E.Berg ja E.Zion
Vel.-t - E.Ehrmann, E.Hint, M.Tõruke ja K.Kõik
Veh.-t - L.Kallas, L.Liias, A.Meltsas ja A.Rüütli
Vh - E.Jonasse, H.Laats, K.Märska ja O.Suik
Vr - A.Tanilov, B.Luik, S.Mihkelson ja O.Veeber. /

Humanitaarring - J.Veske V^h; Fotoring - O.Tal-
linn Vr; Karskusring - V.Peedel IV^t; Loodusteaduste-
ring - A.Raska IV^r; Kujutava Kunsti Ring - H.Valk
Vr; Malering - A.Joonas Vt; Muusikaring - L.Tauts -
Veh.-t; Spordiring - J.Munda Vel.-t; Tehnilinering -
E.Pillikse Vel.-t; Võrkeeltering - J.Bihelmann III^r;
Kooperatiiv - Erman ja Üppenõukogu esindajad K.Maasik
ja A.Vaigla. Kokku 55 asemikku.

Õpilaskonna juhatus: L.Kallas Veh.t - õpilaskonna va-
nem, A.Tanilov Vr - õpilaskonna vanema abi, E.Jonasse
Vh - kassur, M.Tõruke Vt - kirjur ja A.Joonas Veh-t
kirjuri abi.

Abiturientide esinduskogu juhatus: A.Tanilov Vr,
E.Jonasse Vh, M.Tamm V ja J.Truus Vt.

Fotoringi juhatus: E.Vaaro IV^r - juhataja, B.Luik Vr
- juhataja abi ja V.Sild III^r - kirjur.

Humanitaarringi juhatus: J.Veske Vh - juhataja, E.Kon-
sap Vr - juhataja abi, A.Tanilov Vr - kassur, N.Lõh-
mus Vh - kirjur ja K.Närska Vh - kirjuri abi.

Humanitaarringi Mõtteteaduse-sektsiooni juhatus:
K.Sokka Vr - juhataja ja O.Tallinn Vr - kirjur.

Karskusringi juhatus: V.Peedel IVt - juhataja, S.Mih-
kelson Vr - juhataja abi, E.Zion IVt - kassur, K.Lii-
vat IVt - kirjur ja T.Parts IVt - kirjuri abi.

Kujutava Kunsti Ringi juhatus: H.Välk Vr - juhataja,
L.Hindvala IIt -kassur ja E.Birk IVr - kirjur.

Loodusteaduste-ringi juhatus: A.Raska IVr - juhataja,
K.Sokka Vr - kirjur, J.Pähn Vr - looduseloorühma juha-
taja, O.Pehka Vr - geograafiarühma juhataja ja L.Kauer
Vr - keemiarühma juhataja.

Maleringi juhatus: A.Joonas Veh-t juhataja ja E.Hint
Vt - kirjur.

Muusikaringi juhatus: A.Rüütli Veh-t, L.Tauts Veh-t
ja E.Raave Vt.

Spordiringi juhatus: J.Munda Vt - juhataja, O.Suik Vh
- kirjur, A.Joonas Veh-t - käsipalliosakonna juhataja,
K.Nakk Veh-t - kergejõustikuosakonna juhataja ja A.
Tauts Vh - talispordiosakonna juhataja.

Tehniliseringi juhatus: A.Kriisk Vt - juhataja, U.Unt
IVt - juhataja abi, L.Vark IVt - kassur, E.Pillikse Vt
- kirjur ja M.Tõruke Vt - ametitu liige.

Võõrkeelteringi juhatus: J.Eihelmann IIR - juhataja,
L.Märss IIIR - juhataja abi, E.Annus IIIR - kassur,
P.Hubel IVt - kirjur ja P.Kütt IVr - kirjuri abi.

Õpilaskonna revisjonikomisjon: S.Mihkelson Vr ja
L.Märss IIR.

- - = 0 = - -

=====

Paljund: O. S e p p , Tartus - Tähe t.9.

=====